

‘Ik heb het hier wel gehad’, zegt Bobo, waarop Olivier zegt: ‘Hier moet ik een foto van nemen, nu het nog kan.’ Hij virtualiseert Bobo’s gezicht met zijn digitale camera, en pas nadat Bobo vriendelijk lachend heeft geposeerd gaat hij verder.

‘Weet je wel, Kim heeft een dominante man nodig en ik heb een dominante persoonlijkheid, maar ik heb hier nu geen zin meer in. Ik zou haar direct terug kunnen krijgen moest ik het vragen maar waarom? Ik ben hier nog te jong voor.’

‘Chloë denkt dat ze iemand anders heeft’, schreeuwt Olivier zo voorzichtig mogelijk.

‘Ja, dat kan, maar dat betekent niets, weet je wel. Ik ben het die ze nog altijd nodig heeft.’

‘Mmm.’ Olivier kan niet antwoorden want hij drinkt alweer van een nieuwe cocktail die Chloë hem heeft aangereikt.

‘En ik heb een nieuwe uitdaging nodig, ook op professioneel gebied. Ik ben het beu hier alleen maar de taal te spreken, ik ga me nu eens midden de mensen begeven.’

‘What can I say, man, what can I say? Better get it while you can’, roept Olivier, zich stilaan weer concentrerend op het optreden vooraan en op de hysterische tienermeisjes op de eerste rij.

Kim en Chloë zijn achteraan op de grond gaan zitten, leunend tegen de gouden muur.

‘Ben je gelukkig met Olivier?’ vraagt Kim aan Chloë.

‘Ja. Ja. Vind jij het niet erg dat het uit is tussen jou en Bobo?’

‘Nee. Nee. Trouwens, hij was de laatste tijd nogal dik geworden.’

Valérie en Laurens staan zwijgend naast elkaar, drinkend en rokend. Als de zanger plaats maakt voor de deejay, zet Valérie een paar passen naar voor en trekt het topje van over haar bovenlijf.

Blijkt dat ze eronder nog een bh (Wolford? Petit Bateau?) draagt.

Ze begint in haar eentje te dansen. Na vijf minuten loopt ze zo rood aan dat ze om af te koelen aan de kant van de zaal gaat staan, in de koude stroom van de blaasmond van de airco. ‘Het is hier echt wel overdreven warm’, schreeuwt Laurens in het oor van Olivier, die dit keer aan een glas bier staat te nippen. Hij verplaatst zijn voeten maar dreigt in elkaar te zullen zakken, zodat Bobo en Laurens hem moeten ondersteunen.

‘Ik ga... ik ga wat water in mijn gezicht plensen’, zegt Olivier en hij verlaat de gouden feestzaal. Chloë komt bij Bobo en Laurens staan.

‘Waar is Olivier?’ roept ze, luid genoeg zodat zowel Bobo als Laurens het kunnen horen. ‘Taking a leak’, zegt Bobo en hij wijst naar beneden, naar de kelder of naar zijn kruis.

Het ritme van de muziek wordt met nog een tandje verhoogd en Valérie kan het niet meer zo goed aan, al die lenige lichamen lijken weg te zullen zwemmen voor haar ogen.

‘Effe chillen, ik kom helemaal ten einde’, schreeuwt ze tegen Kim. Als ze weg is, roept Bobo tegen Laurens: ‘Ze is de oudste van ons allemaal maar ze heeft toch het mooiste lichaam.’ Kim en Bobo dansen kort met elkaar. Bobo’s handen grijpen naar haar achterwerk en Kim sluit haar ogen en schudt haar hoofd heen en weer, wegdrijvend op de muziek.

Dan wijst Bobo Kim, Laurens en Chloë drie schermen aan, die net als in de bar aan het plafond zijn opgehangen maar die hier in verbinding staan met de kelderverdieping. Tijdens een zeldzaam rustmoment in de deejay set slaagt Laurens erin enkele voorzichtige danspases te plaatsen met Kim.

Plots, zonder dat een van hen weet hoe lang dit al aan de gang is, wordt het gezicht van Olivier zichtbaar op een van de televisieschermen. Zijn ogen zijn gesloten en hij staat rechtop, met zijn hele lichaam steun zoekend tegen een grijze, betonnen wand. De deejay speelt *Rose Rouge* van Saint-Germain: *I want you to get together, put your hands together one more time...*, elegant gemixt met *Satisfaction* van The Rolling Stones.

‘Wat is dit,’ roept Laurens uit, zonder zich tot een specifiek oor te richten, ‘gaan we retro?’

De schijnbaar eeuwenoude strot van Mick Jagger gaat in duel met het cleane stemgeluid van de anonieme diva: *I can't get no... put your hands together*. En ondertussen blijft dat onnozel glimlachende gezicht van Olivier op het televisiescherm flikkeren... De zweetpareltjes op zijn gezicht lijken als de facetten van een spiegelbal de zaal in te flitsen. Alles wordt overstemd door de soundtrack van de deejay en Chloë heeft het nu eindelijk ook gezien en besluit haar vriendje op te bellen om een eind te maken aan deze schertsvertoning.

‘He’s having fun...God weet waarom’, roept Bobo, zich verslikkend in een whiskycola. En van de spanning klopt Laurens zijn sigaret af in zijn eigen bierglas. ‘Shit!’